

Basın Açıklaması

Yemen Islah Partisi, Hükümetin Sözde İslami Yüzüdür; İslam İddiasında Bulunur Ama İslam'dan Fersah Fersah Uzaktır!

Yemen Islah Partisi Yüksek Konseyi Başkanı Muhammed Abdullah el-Yedumi, partisinin 35. kuruluş yılı dönümü vesilesiyle 12 Eylül 2025 Cuma akşamı bir konuşma yaptı. Suhail TV'den canlı yayınlanan ve 40 dakikayı aşan konuşmasında el-Yedumi, partisinin iç ve dış gündemine ilişkin tutumunu açıkladı.

Islah Partisi 13 Eylül 1990'da, Yemen'in kuzey ve güneyinin birleşmesinden kısa bir süre sonra Şeyh Abdullah b. Hüseyin el-Ahmar başkanlığında kuruldu. El-Ahmar'ın liderliği, partiye hem aşiretler nezdinde hem de siyasi arenada büyük bir güç kazandı. Islah Partisi, 1993 yılında yapılan ilk parlamento seçimlerine katıldı ve 301 sandalyeden yaklaşık 62 sandalye elde etti. Islah Partisi, başlangıçta Ali Abdullah Salih ve Sosyalistlerle üçlü bir koalisyon kursa da, 1994 savaşıdan sonra Sosyalistlerin çekilmesiyle Salih'in ana ortağı oldu. 1997'den sonra resmi olarak muhalefete geçse de, meclis ve bürokrasi üzerindeki etkisi sayesinde gücünü hep korudu. 2011 devriminden sonra ise partinin gücü daha da arttı ve üyeleri 'meşru' olarak adlandırılan hükümette kilit bakanlıkları üstlendi.

Yemen Islah Partisi, liderinin Müslüman Kardeşler ile organik bir bağı olduğu iddialarını reddetse de, siyasi ve ideolojik olarak bu hareketin bir uzantısı sayılıyor. Tüzüğünde İslam'ın siyasi ve toplumsal ıslah yöntemi olduğu yazıyor. Halk da İslâm sloganı nedeniyle onu hükümetin İslami yüzü olarak görüyor. Ancak hakikat şudur ki; İslam, sadece dillerde dolaşan sloganlardan ibaret değildir, hayat için eksiksiz ve kapsamlı bir sistemdir ve bugün onu uygulayan hiçbir devlet yoktur. Zira günümüz dünyasına kapitalist ideoloji hükmetmektedir. İslam sloganı atan bu partiler ise, aslında demokrasi, cumhuriyet, mutlak özgürlükler, faiz (riba), anonim şirketler, toplumsal cinsiyet (gender), Birleşmiş Milletler sözleşmeleri, Evrensel İnsan Hakları Beyannamesi ile amel etmektedirler ve vatanseverlik gibi kapitalist ideolojiden fıskıran fikirleri savunmaktadırlar. Oysa vatanseverlik yozlaşmış ve düşük bir bağdır. İslâm'a aykırı fikirleri savunanların İslami slogan kullanması onları seküler olmaktan çıkarmaz. Onların İslam sloganını kullanmalarının tek amacı, dinlerine ve inançlarına sadık olan halkı kandırarak etraflarında toplamaktır.

El-Yedumi'nin konuşması incelendiğinde, seküler içeriği ve İslam'ın bir din ve devlet olarak bütüncül yapısından uzaklığı kolayca görülebilir. Partisini 'demokratik yapının bir parçası' olarak sunması, 'vatan' ve 'milliyetçilik' gibi kavramlara sıkça vurgu yapması, 'cumhuriyetin egemenliği ve kazanımları'ndan bahsetmesi ve Birleşmiş Milletler gibi uluslararası kurumlara atıfta bulunması, bu seküler duruşun göstergeleridir. Bu nedenle insanların, İslam ile kapitalist ideoloji ve bu ideolojinin ürettiği kavramlar arasındaki ayrımı net bir şekilde görebilmeleri ve zihinlerindeki resmin berraklaşabilmesi için bazı konulara açıklık getirilmesi kaçınılmazdır.

Kapitalist ideoloji, dinin hayattan ayrılması esasına dayanır; bu fikir onun akidesini oluşturur. Bu fikri kaideye göre toplumsal düzeni insan belirler; bunun için de inanç, ifade, mülkiyet ve kişisel özgürlüklerin korunması esastır. Mülkiyet özgürlüğünün bir sonucu olarak da kapitalist ekonomik sistem doğmuştur. Dolayısıyla kapitalizm, bu ideolojinin en belirgin özelliği ve akidesinin en öne çıkan sonucu olmuştur. Bu nedenle, 'bir şeyi en belirgin özelliğiyle isimlendirme' prensibinden hareketle bu ideolojiye 'Kapitalist İdeoloji' adı verilmiştir. Bu ideolojinin ortaya çıkmasının kökeninde, Avrupa ve Rusya'daki Çarların ve kralların, dini, halkları sömürmek, onlara zulmetmek ve kaynaklarını tüketmek için bir araç olarak kullanmaları yatmaktadır. Bu amaçla din adamlarını da bir vasıta olarak kullanıyorlardı. Bu süreç, sert bir fikir çatışmasına yol açtı. Bu mücadelenin ortasında filozoflar ve düşünürler sahneye çıktı; kimisi dini kökten reddetti, kimisi ise dinin varlığını kabul etmekle birlikte hayata karıştırılmaması gerektiğini haykırdı. En sonunda, düşünürlerin çoğu 'dini hayattan ayıralım' fikrinde anlaştı. Bu da doğal olarak dinin devlet işlerinden ayrılması sonucunu doğurdu. Peki soruyoruz İslâm eksik midir de onu bırakıp yerine kapitalizmi alalım?! Yaptıkları şey ne kötü!

Kapitalist ideolojinin benimsediği demokrasi ise, insanın kendi nizamını kendisinin koyması ilkesinden kaynaklanır. Bu nedenle millet, egemenliğin kaynağıdır. Anayasaları ve kanunları yapan yasama yetkisi de dâhil olmak üzere devletteki tüm otoritelerin kaynağı halka devredildiği için, sistemleri o koyar, kendisini yönetmesi için yöneticiyi bir nevi hizmet akdi ile görevlendirir, dilediği zaman onu azleder ve yönetileceği sistemi kendisi belirler. Zira yönetim, halk ile yönetici arasında, halkın koyduğu sistemle yönetilmek üzere yapılmış bir hizmet sözleşmesidir. İslam'da ise yasamanın (teşriin) kaynağı vahiydir. Anayasalar ve kanunlar, beşerî yasa koyucular tarafından değil, müçtehitler tarafından gerçekleştirilen şer'i bir kavrayışla, sadece ve sadece vahyin nasslarından (metinlerinden) elde edilir. Bu nedenle İslam, egemenliği halka değil Şeriat'a vermiştir. Bu, İslam ile demokrasi arasında apaçık bir çelişkidir; Bir siyasetçi, İslam'ı inkâr ederse ve Allah'ın şeriatıyla hükmetmeyi emreden ve O'nun şeriatı dışındaki her şeyi reddetmeyi buyuran vahyin nasslarına isyan ederse ancak demokrat olabilir. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurdu:

“Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir.” [Maide 44]

Savundukları ulusal bağ, insanla sınırlı olmayıp hayvanlarda ve kuşlarda da görülen bir bağıdır; can, toprak ve ülke tehdit altına girdiğinde belirir, tehdit ortadan kalkınca sönümlenir. Dolayısıyla bu bağın, ilkel, duygusal ve geçici nitelikleri göz önüne alındığında, insan toplulukları için bir temel oluşturmaya uygun olmadığı ileri sürülebilir. Bu bağın temelinde, seküler bir sistemle yönetilen ve Sykes-Picot Anlaşması'nın çizdiği yapay sınırları meşruiyetinin temeli gören ulus devlete bağlılık yatmaktadır. Sykes-Picot, Müslümanların yurdunu zayıf devletçiklere böldü. Bu bölünme de, dünün tek ve köklü ümmetinin evlatları arasına nifak tohumları ekti, ayrılıkları haklı çıkarmak ve nefreti körüklemek için uydurma kimlikler yarattı. Vatanseverlik, İslam ümmeti için şer'i bir ölçüt değildir; zira vela yalnızca Allah'a ait olmalıdır. Günümüzdeki tanımıyla vatanseverlik, zalim hükümetlere ve laik sistemlere itaati meşrulaştırmak ve o kartondan devletçikleri korumak için kullanılmaktadır. Oysa İslam, Müslümanların birden fazla yöneticisi olmasını haram kılmış, hatta Müslümanların başında bir imam varken ortaya çıkan ikinci bir yöneticinin kellesinin uçurulmasını emretmiştir. Vatanseverlik, İslam beldelerinin birbirinden bağımsızlığını ve parçalanmışlığını tanıdı ve kökleştirdi. Ümmet tek bir bütün olmak yerine dağıldı ve zayıfladı. Sonuç olarak milliyetçilik, sömürgeciliğe kapı aralayan bir araç hâline geldi. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurdu:

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
“Sana indirilen Kur'an'a ve senden önce indirilene inandıklarını iddia edenleri görmüyor musun? Tâğût'u tanımamaları kendilerine emrolunduğu hâlde, onun önünde muhakeme olmak istiyorlar. Şeytan da onları derin bir sapıklığa düşürmek istiyor.” [Nisa 60]

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ
“Şüphesiz bu, tek ümmet olarak sizin ümmetinizdir. Ben de Rabbinizim. Onun için sadece bana kulluk edin.” [Enbiya 92]

Sözde uluslararası hukukun kökeni, Osmanlı Hilâfeti'nin Avrupa'daki ilerleyişine karşı bir önlem olarak ortaya çıkmasına dayanır. Osmanlı Hilafet Devleti'nin cihat yoluyla Avrupa'da yayılması ve halkları monarşik ve ruhban sınıfı baskısından kurtarma misyonu, kıtadaki Haçlı kralları ve feodal güçleri tehdit etmiştir. Bu tehdide karşı geliştirilen hukuk, günümüzde de aynı misyonu devam ettiren Birleşmiş Milletler'in koruması altındadır. BM, sömürgeci planların uygulayıcısıdır ve son derece sorunlu bir geçmişe sahip bir kurumdur. Bu örgütün kuruluşu, İkinci Dünya Savaşı sonrası 1945'te ABD öncülüğünde San Francisco'da atılan imzalara dayanır. Tarihsel olarak bakıldığında BM, Milletler Cemiyeti'nin bir devamı niteliğindedir. Milletler Cemiyeti'nin kendisi de, kökeni 16. yüzyıl Avrupa'sında 'İslam tehdidi'ne karşı oluşturulan 'Uluslararası Aile'ye kadar uzanan bir yapının mirasçısıdır. Bugün Güvenlik Konseyi özellikle İslâm ve Müslümanlara karşı ABD'nin sömürgeci projelerine hizmet eden bir araçtır. Buna rağmen bazı çevreler, örgüte müracaat etmekte, himayesine sığınmakta ve mübelleğlerine başvurumaktadırlar. Akletmiyorlar mı?

Sonuç olarak İslâm, insanın yararını hak ve adaletle gözeten evrensel bir din ve düzendir. Vahiyle indirilmiş bir din ve nizamdır; eksiksiz ve tamdır, kendisine noksanlık ve zayıflık arız olmaz. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurdu:

النَّيُّومَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا “Bugün sizin dininizi kemâle erdirdim. Ve üzerinizdeki nimetimi tamamladım. Sizin için din olarak İslâm’dan razı oldum.” [Maide 3] Böylesine azametli bir evrensel sistem ve tastamam kâmil bir semavi din söz konusu iken, bir şahsın -Müslüman olması bir yanının bir yönetim mekanizmasından noksan olduğunu ve bu eksiğin beşerî menşeli bir sistemle ikmal edilmesi gerektiğini tasavvur etmesi nasıl mümkün olabilir?! Bu, zımnen bu dinin ve sistemin noksanlıkla itham edilmesi ve netice olarak da Allah *Subhânehu ve Teâlâ*’nın şu kavlinin tekzip edilmesi demek değil midir?

النَّيُّومَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ “Bugün dininizi sizin için kemale erdirdim.” [Maide 3] Eksiksiz ve mükemmel olanın, başka sistemlerle onarılmaya ihtiyacı olmaz. Bu yüzden Müslümanlar, yalnızca İslâm’ın yönetim sistemi olan Hilafet’i benimsemeli ve onun dışındaki her şeyi bir kenara bırakmalıdır.

Ey Yemen halkı! Hizb-ut Tahrir olarak biz, sizi ve tüm Müslümanları, tüm samimiyetimiz, ihlasımız ve bilincimizle; BM yasaları ile demokrasi, laiklik ve cumhuriyet gibi Batılı kavramlarla amel etmek gerektiğini söyleyenlerden ve tertemiz dininizle çelişen taifecilik ve mezhepçilik ateşini körükleyenlerden uzak durmaya davet ediyoruz. Bununla birlikte sizleri, İslâm’ı eksiksiz ve bütüncül bir şekilde uygulamak, İslami kimliğimizi muhafaza etmek ve Nübüvvet metodu üzere ikinci Raşidi Hilafet’in gölgesinde İslâm’la yönetim nizamını yeniden kurma çalışmasına katılmak için bizimle birlikte çalışmaya çağırıyoruz. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurdu:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ “Ey iman edenler! Size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah ve Rasûlü’ne icabet edin.” [Enfal 24]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Yemen Vilâyeti

Medya Bürosu

Tel: +(967) 733 856 316 | E-Mail: h1924hi@yahoo.com

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com